

1989

Trofast medarbejder på Viskum hovedgård fortæller

Han er vendelbo, født som den ottende af ti søskende på den ottende dag i den ottende måned i året 1924. Den 1. maj 1937 kom han som 12 årig ud at tjene på landet og han har siden den dag dygtigt og trofast tjent det danske landbrug og når vi når den 1. november har han i 40 år været i den samme plads, hvorfra han selvfølgelig har modtaget såvel 25 som 35 års diplom for tro og veltjent tjeneste.

Det er, hvad der i korte træk kan berettes om ugens passiar, Alvin Nielsen i Vejrumbro, der gennem de sidste 40 år har været en tro og velanskreven arbejder på Viskum Hovedgård.

Her på oktober måneds første lørdag holdt Alvin Nielsen imidlertid fredag og under en hyggelig eftermiddagspassiar fortalte han om de mange år i landbrugets tjeneste:

- Jeg er vendelbo og søn af en bette husmand, hvis største rigdom var ti børn, hvoraf jeg var nummer otte. Så mange munde kunne et husmandsbrug ikke mætte, så vi måtte alle ud at tjene i en tidlig alder og jeg måtte således ud som hjorddreng, da jeg var 12 år. Jeg passede 30 køer sommeren igennem, men den 1. november flyttede jeg til en anden gård, hvor jeg var i to år til en løn af 30 kroner om året.

Hvis du spørger mig, om jeg blev konfirmeret, mens jeg var der, må jeg svare nej, for på det tidspunkt var jeg ikke døbt og det var der heller ingen af mine søskende, der var.

Da jeg var 18 år, blev jeg imidlertid døbt sammen med seks af mine søskende, der var fra 15 til 27 år. Det var en af mine søstre, som var blevet gift og nu syntes at hun gerne ville have en kristelig dåb blandt andet for sine børns skyld og derfor blev vi seks yngste enige om at lade os døbe.

Så vidt jeg husker, mødtes vi 10 til 12 aftener hos vores præst, som forberedte os til dåben, inden vi en søndag efter gudstjenesten blev døbt i Mosbjerg kirke, som var stuvende fuld af kirkegængere. Det var for os en stor højtidelighed og for egnen var det en begivenhed.

Jeg havde nu forskellige pladser, men i sommeren 1945 kom jeg ind som soldat ved 6. bataljons 3. kompagni i Viborg. Soldaterlivet var nu ikke lige mig, så jeg gjorde alt, for at blive kasseret. Jeg klagede over platfodethed og hvad jeg ellers kunne finde

på, for at slippe ud af kongens klæder. Det lykkedes imidlertid ikke, men jeg blev senere overflyttet til kostforplejningen, hvor jeg kommer under mutter Henriksens kommando. Hun var en stram dame, der kunne klare sig over for den værste korporal, når det gjaldt om at skælde ud eller det, der var værre. Men hun var godheden selv, så jeg havde det godt under hendes regime. I kostforplejningen traf jeg også min kone, Oda, som var ansat der.

Den 10. november 1946, efter at jeg var færdig med mine 11 måneders krigstjeneste, blev Oda og jeg gift og vi fik plads hos gårdejer Alfred Spanggaard i Tapdrup, hvis ejendom var under opbygning efter en brand. Da vi ventede familieførøgelse og lejligheden ikke egnede sig til småfolk, var vi der kun i tre måneder. Vores næste plads var hos Ejner Kallestrup i Vrå mellem Løvel og Rødding, hvorefter vi senere kom til Lundsgaard Clausen i Kvols, men lønnen var imidlertid så lille, at en familie ikke kunne leve af den.

Den 1. november 1949 fik jeg så pladsen som fodermester på Viskum Hovedgård, hvor jeg nu arbejder under ejer nummer tre. Da jeg begyndte som fodermester på Viskum, skulle min kone daglig vaske 30 mejerispande, mens jeg sammen med to andre faste arbejdere skulle passe 90 malkekøer og næsten lige så mange ungkreaturer.

Godsejer Laurs Jensen havde kun haft gården i nogle måneder, da vi kom der. Han var en meget dygtig og driftig landmand og han var meget lige til. Han kom således hver dag i stalden, hvor vi fik en snak om det daglige arbejde. At være fodermester dengang, var et slid med meget lange dage. Om sommeren begyndte min dag klokken tre om natten, idet køerne skulle hentes hjem fra engen for at blive malket. Malkningen skulle være afsluttet klokken seks trediv, hvor staldkarlen kom og hentede spandene, som skulle køres til det gamle nu nedlagte mejeri i Thisted mellem Vejrumbro og Tapdrup. Derefter gik vi i gang med arbejdet i stalden, som dengang foregik med håndkraft. Der skulle hver dag muges ud under kreaturerne og det skete ved hjælp af en møggreb og en gammeldags muges ud, ligesom alt foderet blev kørt ind i stalden med en trillebør. Jeg skulle også tit se til dyrene om natten, blandt andet hvis køerne skulle kælte, men heldigvis boede vi på gården.

Jeg har da også gennem tiden haft nogle kedelige oplevelser i stalden. Jeg husker således en julemorgen, hvor der lå seks døde køer og en hest, da jeg kom ud i stalden. På en eller anden måde var der sivet kulilte fra fyret ind i stalden og man kunne tydelig se, hvor der havde været træk, for der lå de døde dyr på stribe. Det er

en af de kedeligste julemorgener, jeg har haft.

Godsejer Laurs Jensen døde i 1953, hvorefter svigersønnen, Frede Hansen, overtog gården. Han satte køerne ud og begyndte at opfede kyllinger, de såkaldte poularder, så jeg skiftede kostalden ud med kyllingehuset, hvor vi havde omkring 1000 kyllinger på tiden. Efter at vi havde haft kyllinger i nogle år, blev kyllingeproduktionen nedlagt til fordel for kom og frøavl, hvorefter jeg begyndte at arbejde i marken. Senere blev omkring 12 tdr. land tilplantet med jordbær og nu blev jeg blandt andet jordbærpasser, idet jeg skulle sælge bær til selvplukkerne. Jeg har derfor nok solgt jordbær til de fleste af Viborgs fruer, der hentede deres årlige forbrug af jordbær på Viskum.

I 1985 solgte Frede Hansen Viskum Hovedgård til direktørparret Thea og Leif Bang-Pedersen. Det var fru Bang-Pedersen, der overtog det efterhånden noget forfaldne gods og det var også under hendes kyndige ledelse, at der blev foretaget en stor restaurering af såvel hovedbygning som avlsbygninger. I dag passer jeg haven og området omkring det nu store og velholdte gods, mens der er andre, der tager sig af markernes drift. Desværre døde Bang-Pedersen for nogle måneder siden og fru og hendes to drenge er flyttet til deres villa i Bryrup. Jeg er derfor bange for, at godset igen skal sælges og hvis det sker, bliver det den fjerde ejer i min tid. Men jeg har nu tænkt mig at blive endnu nogle år på Viskum Hovedgård, hvor jeg befinder mig godt og hvor vi nu har de bedste forhold, der nogensinde har været i de næsten 40 år, jeg har været der.

Der har selvfølgelig været mange episoder og oplevelser på Viskum, hvis jeg ellers fik rusket op i min hukommelse. Jeg kan blandt andet fortælle, at det var mig, der gjorde området fint og fornemt omkring mindstene for kong Frederik VI,s besøg i Viskum Vesterskov i 1826, inden dronning Margrethe og prins Henrik den 3. juli 1974 besøgte lunden, som præsten, konsistorialråd Hans Bjerre, anlagde som landets første hede plantning under fyndordene:

"Hvor ploven ej kan gå, og leen ikke slå, der bør et træ at stå".

Denne beplantning var blandt andet begyndelsen til Viskum skov - slutter Alvin Nielsen sin livsberetning og ser veltilfreds ud gennem sit vindue i huset i Vejrumbro, hvorfra der er en smuk udsigt over Nørreådal.

Vejen Andersen (1989)

Alvin August Gerhardt Nielsen f: 08-08-1924 Tversted sogn – begravet 18 nov 2017
Viskum

g: 10-nov. 1946 Søndre sogn Viborg med:

Oda Margrethe Pallesen f: 5 feb. 1925 Almind sogn d: 26 feb. 1999 Vejrum sogn

Børn:

Palle Nielsen f: 14-04-1947 Pederstrup sogn

Else Marie Nielsen f: 05-12-1948 Kvøls sogn

Hans Kurt Nielsen f: 12-01-1951 Viskum sogn

Poul Reichardt Nielsen f: 22-02-1956 Viskum sogn

Alvin Nielsen og en af gårdens folk på høstarbejde i 1950'erne

Viskum Hovedgård 1966

Alvin Nielsen i Viskum Hovedgaards have

Vejrum kirkegård

1925	Fødsel Oda Nielsen Hjerring	Alvor Nielsen Nielsen	Kæmpe, Thomas Christen Nielsen og Kirsten Johanne Nielsen Fødsel	1925	26 Nielsen Nielsen	Bevæget Nielsen Nielsen af Høng	
------	--------------------------------------	-----------------------------	--	------	--------------------------	--	--

Født

døbt